

Nro. 5.

A' FELS. CSÁSZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

Indált Bétsböl, Pénteken Januarius 18-ik napján
1806-ik elztendőben..

B é t s.

Igen örvendetes hiradással kívánunk ma a' két Magyar Hazának szolgálni. Császár és Császárné Eö Felségek, a' mi leg jobb, 's leg kedvesebb Urunk és Asszonyunk, két hólnapnál tovább tartott távol lételek után, tegnap dél előtt 11 és 12 óra közt ezen fő és rezidentiás városokba, a' lakosoknak könnyekkel elegyes de örvendetes Vivat kiáltások közt friss egeszfében és szerentséssen vissza érkeztek. Szívzakadva várt haza jövetelek következeudő pompás tzeremoniával ment végbe.

Már reggeli hét órakor minden Bécsi fegyveres polgár kompániák öszvegyülekeztek a' ki rendelt helyre, 's azután Török muzsika alatt min-

E

den útzakat 's fő piaczkokat, a' mellyekenn tudniillik Eö Cs. 's Apóst. Kir. Felségük által menendők valának, el foglalták. Nyólez órákor az Auszriai Kormányfűk tagjai közzül 50 válogatott, 's ezűlt paszomanal gazdagon prémzett királyfűzinű forma ruhában öltözött most leg elűzör fel állítatott gárdifűk, 's utánna a' Bécsi forma ruhás lovas polgárok a' Thabor n. v. zeti h dakon túl lévű Spitz nevezetű faluig elűbe mentek Eö Felségűknek, a' kik *Felfzbergbűl* herczeg Wichtenstein jűzűgábűl, a' hol tudniillik azon éjűl hűltanak, magok is oda érkezvűn, és az elűkbe ment Kűrmányfűkbűli fűzű forma ruhás deputatusoktól benevenűltatvűn, a' számokra készített fűlűllűkűmnek vételűre egy kevesű meg á lapodtak. Jegyezűk meg, hogy azon kűrnyűkbűli falusi lakosok Eö Felségűknek vissza leendű jűvetelekrűl tudűsűtatvűn oda fűreglettek, 's aprű fűgyverekbűl adott szűlvű által nyilatkozattatták ki azon valű őűműket, mellyenn Eö Cs. Kir. Felségűk kűnnyekkel elegűes őűműt mutattak.

Bűcs városának nagy számmal őűzűve fűreglett lakosi a' Leopoldfűadt leg fűbb útzájűt, a' Tűbor hűdtűl fogva a' Veres torony nevezetű kapuig, a' mellyenn a' fűgyveres polgárság a' jű rend fenntartás végett kűt őűdalon lineába állottak, nagy nyughatatlansággal vártak Eö Felségűket, a' kik a' fűnt nevezett kis falutskábűl ki indűlvűn kűvetkezendű rendel jűttek bű a' városba — Elűre egy udvari furir lovaglott, utánna egűnűhűny forma ruhás postafűzűtek lű haton; utánna az ifűjű polgárok bűl fel állítatott fűzű forma ruhás ofűtűly fűregnek egű rűze trombitával és zászlűjűkkel mentek, ezeket az A. Auszriai Kűrmányfűk tag

jai közzül ezen alkalmatosságra rendeltigen fényes forma ruhás, mintegy 50 főből álló lovas Gardistáknak egy része követte. Ezeket azon hat hintók, mellyekbe hat hat posta lovak voltak bé fogva, és a' mellyekbe az Eő Felségek udvari tisztjeik és a' Fels. Császárné udvari dámai ültenek meg előztek. — Végtére az Eő Felségek hintaja, mellybe hat ezüsts szerfzámú szép fejer lovak voltak bé fogva. A' hintó mellett két felől Feldmarsal *Ferdinand* Würtembergi herczeg és más fő hadi tiszttek, utánnok a' fent említett Kormányfzékbéli Gárdisták, 's ő utánnok a' lovas polgárságnak másik része lovaglottak. Valamerre Eő Felségek elmentek, mindenütt könnyekkel elegyes örömmel köszöntötték az Eő Felségek vissza jövetelken örvendező sokaságot.

A' Leopoldstadti hid és a' veres torony nevezetű belső város kapuja közt az Eő Felségek hintaja meg állapodvan, a' Magistratustól eleikbe küldött Deputatiónnak szószóllója Eő Felségeket igen érzékeny oratióval meg köszöntötte, 's egy szersmind a' város kultsait Császár Eő Felségének által adta. Ekkor a' város bályáira ki vonatott ágyuk durogni kezdvén, Eő Felségeknek hintaja is meg indúlt, és mind a' belső 's külső városi harangoknak szüntelen való zúgási, és ágyúk ropogási, mind az örvendező nép *Vivat* kiáltási közt a' városnak leg nevezetesebb útzaín kerefztül, mellyekenn a' fegyveres polgárság paradirozott, a' Sz. István templomába mentek. — Ezen templom ajtaján belől 12 szép fejer köntösbe öltözött hajadonok fogadták el Eő Felségeket, és egy közülök egy bársony párnára tett, 's ezen emlékezetes napra készített verszetet adott által Eő Felsé-

geknek, a' kik, a' mint képzelni is lehet, könyves izemekkel vették azt által; és velek együtt a' környülállott személyek sirtak az öröm miatt.

Ekkor ismét három versbeli izárvét adtak a' város bátfyárra ki vonatott ágyúk, mellyek a' hálaadó szent mise és *Te Deum* végződése után harmad izben is durogtak. — Ionen Csász. lakó palotájokba az úgy nevezett Burgba mentekbé, melynek tágas piaczáan számtalan nép várta Eö Felségeket. Az ezen alkalmatosságra fel állitatott ifjú polgárokból álló igen szép forma ruhájú granatiros sereg álván strázsán paradirozott leg elsőben. — Ellére minden belső és külső városban lévő teatrumokba szabad bé menetel engedtetett.

Az ö Felségek szerentsés villza jövetelket meg előzött napon következendő hiedetmény ragasztatott ki a' közönséges épületeknek falaira:

Mi II. Ferencz Isten kegyelméből választott Római - és Austriai örökös Császár, Német - Magyar - és Cseh - Országi Király, Austriai Fő Herceg s. a. t.

„Midőn tőltek el távoztam vólna, fontos okokra nézve úgy hittem, hogy az én töletek való el válásom igen rövid ideig fogna tartani, mivel álhatatossan elvégzettem magamban, hogy a' Magyar Országi Diétának el végződése után Bécsbe mingyárt villza mennyek, és közöttetek maradjak mind addig, mig az én ott való maradásom az én uralkodói kötelelségemmel együtt meg álhatott vólna. Egyedül a' szorongató környülállások akadályoztatták ezen feltételemnek végre hajtását. Mind ti reátok, mind minden hiv jobbágyaimra nézve kötelesnek tartottam magamat az egyesült Armádiához közel lenni. Magam he-

lyett olly képviselőt választottam, a' ki eránt tel-lyes bizodalommal vóltatok, és a' ki arra a' leg nagyobb mértékben méltó vólt. Én is, a' meny-nyire az ellenkező történetek csak engedtek, dol-gaitokkal foglalatoskodtam, 's róllatok gondot vi-seltem."

„Az ifleni gondviselésnek planumában nem lévén, az óhajtott bátorságnak állandó fundamen-tomra való állításában fegyverünket szerentselli-teni, minden erőmet 's tehetségemet arra fordito t-tam, hogy az én szorongatás közt lévő birodal-mamnak a' békelességes alkudozások általtsendéssé-geit és pihenést szerezhessék, melly az én szivem-nek ugyan elég idején ugyan még nem lett, de még is olly hamar végbe ment mint az illy igen fontos do-lognak mind a' jelenvaló, mind a' következendő időre nézve, és a' mint annak végbe vitelére a' költsönös meg egyezés kívánták végre mahetett."

„Végtére a' tölletek lett el válásomnak sze-rentsétlen időpontja el múlt. A' ti áthatatos szen-vedéstek, tántorithatatlan hozzám való ragaszkodástok, a' tsendésség és jó rendtartásra függesztett vigyázóságtok, a' ti minden emberi nyomorúság-nak jótéteményeitek által leendő engesztelésére való mindenkori készségeitek szivemet még hatván majdan vissza térek hozzátok. — Semmi köteles-ségeitek tellyesítés, semmi virtuust gyakorlás nélkül nem hagyatok. Valamint Polgártársaitoknak és a' külföldieknek figyelmettségekre érdemesekké, úgy az én háladatosfágomra is méltókká tettétek magatokat. — Még tölletek való távollétemben, és a' leg keményebb kifirtetek közt is vigasztalást és megnyugovást találtam ezekben."

„De ha szinte leg nagyobb jussal botsátom

is magamat azon örvendetes érzékenységre, melyet az én Bécs városi derék lakosi közzé való vissza térésem egy illy fontos időpontban nékem szolgált; ha színte ti igen nagy örömmel fogjátok is a' ti uralkodó fejedelmeket fogadai, és ha színte a' ti általotok ki állott nyomorúságról az ő ismét látásának első szempillantatjaiban egészen el felejtkeztek is; de még se gondollyátok, hogy én a' ti állapototoknak mi voltát ne tudnám és meg ne fontoltam volna voltaképen.

Ugy vagon jó népem! te olly nyomorúságokat állattál ki, melyek a' te szorgalmatos munkával 's fáradsággal keresett javaidat alsó fundamentomokban meg rázta. — En e' meg lett dolgra nézve meg nem tsalatkozok, sőt inkább szorgalmat san azon leszek, hogy a' környülállásoknak mi voltát voltaképen meg tudhassam, annál inkább, mivel ez az esméret a' segítő eszközöknek a' szükséggel egyarányosságban leendő tettekre néve elkerülhetetlenül meg kívántatott. — A' mit csak illy számos ellenkező környülállásoknak ösvetsoportozások közt a' hosszasan tartott Contumtio miatt támadható szükség és türehetetlen dragságnak el háriúsára végbe vihettém, a' már mind meg lett, lőt ennekutánna is minden isteni gondviseléstől kezembe adatott eszközökkel ezen nagy szivemen fekvő végnek elérésében élni fogok.

„Továbbra is legyetek Fejedelmekhez olly hívek, mint a' millyenek az idő leg terhesebb pontjában voltatok. támogassátok az én köz jót tárgyozó törekedéseimet valódi közburgósággal, keztöztessétek meg munkasságotokat, továbbá is szenteljétek a' jólétre való hajlandóságra magatokat, semmit ne ügyelletek az igazságtalan kissebbité

sekre, egyedül az Istenre támaszkodjátok, 's velem együtt hívjátok ötet segítségül; ennél fogva a', ti sebecitek, akármelly mélyek legyenek is azok, majdan bé gyógyúlnak. — *Költ Pelfzbergben, Januarius 15-dik napján 1806-dik esztendőben.* — *Ferentz.*

Német Ország.

Napoleon Fr. Császár és *Olafz* Ország Király a' múlt December végén Bécsből el menvén *Monachium* felé vett útjában *Landshutban* a' posta lovak változtatásának ideje alatt, az oda való Prof. *Sorokkal* beszélgetett, 's maga tudósította őket a' *Posonyban* Dec. 27 ik napján szerzett békeességről. — A' Német Birodalombeli Papi Vál. Fejedelem és fő Cancellarius *Eö Frantzia* Csász. Felségeknek tiszteletekre, *Januar. 15ö* napján *Münchenbe* vagy *Monachiumba* utazott. — A' *Trieri* vólt Papi Vál. Fejedelem is *Clemens* Lengyel Kir. herczeg kedves testvér hugának *Kunigunda* *Eö Kir. Herczegségének* tarsaságában azon *Fels. Személyeknek* tiszteletekre oda ment. Mind ketőjüket nagy megkülömböztetéssel fogadták rind a' Fr. Császárné, mind pedig a' *Müncheni* Fejedelmi udvar.

E' folyó hólnap 4-ikén, a' mint *Münchenből* iratik, a' szüntelen való foglalatosságot szerető Fr. Császár, 20 testőröz katonáktól és egy talmástól kisírtetvén, *München* városa nevezetesebb útza-it bé járta, és a' parádé piatzon lévő áruló börtökba bé menvén, azokban szorgalmatosan tudakozódott, mitsoda portékákat árúlnak, mennyi árron adják, mitsoda fabrikákba készültek, 's mitsoda rendbéli emberek viselik. — A' következő napon reggel a' *Baváriai örökös herczeg* tarsasá-

gában, a' kit igen szeret és becsül, *Fürstenriedbe* vadászatra ment. — Utjában a' könyörülő barátok, klastromja mellett, mellybe minden vallásbeli külöb-
ség nélkül minden szegény betegek fel vétetnek és
ingyen orvosoltatnak, meg állapotván abba bé-
ment, annak intézetjeiről, a' betegek számáról, táp-
laltatásokról, orvoslásck módjáról, 's több e'fé-
lekről szorgalmatosan értekezett az ott lévő Pri-
ortól, végtére tölle bútsút vévén szép ajándékot
hagyott a' klastrom számára. — Csak nem min-
den nap vadászatra megyen, kétség kívül azért,
hogy azon előtte igen kedves mulatság által a'
táborozásnak sullyát el felejthesse, 's el ment erejét
villza szerezhesse.

Továbbá, így szólunk a' Müncheni 5 ik Janu-
ariusi tudósítások. A' mi igen szép és kellemetes
herezeg Asszonyunknak *Augustának*, *Beauhar-*
nois (olvasd Boharát) *Eugenius* Olasz Országi
Vice Királynak el mátkástitása tegnap ment vég-
be; öfzve parosítások ezen folyó hólnap 15 dik
napján fog itten Franczia Császár és Császárné Eö
Fai égek jelenlétekben végbe vitetödni, a' melly
napra a' nevezett Vice-Király is ide váratik.

Nagy Britannia.

A' Bécsi Csász. Kir. udvarnak azt a' jószivü-
ségét, melly szerént a' Frantzia Császárral szerzett
békesfégben Angliát is részesíteni igyekezett, az An-
glus ministerek meg vetvén, tovább is folytatni ki-
vánnyák a' hadakozást. — Az antiministerialis
réfz el tökéllette magában, hogy ha Pitt minister
az e' folyó hólnapnak 17-ik napján el kezdödö
Parlamentalis Gyűllésekben valamellyik Európai
Fejedelemnek adandó pénzbeli segedelemről em-
lékezetet tenne, azt egy atallyában meg nem en-

gedné, nemtsak azon okból, mivel avval semmit nem használna, de kiváltképen azért, mivel az Angliai Statusnak adossága a' Francia Revolutiónak kezdetétől fogva annyira megnevekedett, hogy annak lesfizetésére soha sem leszen elegendő tehetősége. — A' mint egy Német Országi nagy Tudós meg jegyzette, 600 millió font sterlingre, az az, 6600 millió forintra megyen, mellynek pengő pénzben, mint p. o. piafterben leendő el vitelére 12500 szekker, 's 25000 ló kívántatna.

Admiral *Cornwallis*, a' Francia és Anglia Országok közt lévő tengerben, az úgy nevezett *Canalisban* való commandóságot, melly 25—30 ezer font sterling fizetéssel vólt öszve kötve, bizonyos okokra nézve le tette. Ugy hallatik, hogy Lord Gardner fogja ötet azon hivatalban követni. — Az Admiralis *Calder* dolgában öszve gyült hadi birák, a' reájok bizott dolgot már el végzeték, és nints egyéb hatra, hanem hogy a' nevezett Admiralis az ellene bé adott vádakra felelven, magát védelmezze. *Stirling*, *Eraddock*, *Master* Admiralisok, és *Martin Durham*, 's *Jun* hajós Kapitányok vóltak leg főbb vádolói.

A' napkeleti Indiából két fontos tudósítást vett a' Londoni Kormányzék; úgymint 1) hogy a' partos *Holkár* maga czimborástársait, a' *Marrattáknak* fejedelmekét ismét háborúra ingerlette a' Britusok ellen. — 2) Hogy a' Cajennei szigetbeli fekete lakosok pártot ütöttek, annak anyavárosát *Cajennét* porrá égették, és hogy az oda való fő Kormányozót *Hugues Victort* meg fogván rabságra vetették.

Egy Anglus hajós Kapitány, a' ki a' múlt October 21-ik napján történt Trafalgári tengeri ü-

közvetben maga is jelenvált, és a *Victory* nevezetű Admirális hajón szolgált, a néhai *Nelson* utolsó szempillantásairól illy tudósítást iktatott bé a Londoni közönséges újság levelekbe: Felórával az ütközet el kezdődése után, *Agymond*, a *Victory* nevezetű hajónak felső emeletjén, sok tisztek, katonák, és matrozok lövettek agyon a Francia Admirális hajónak az úgy nevezett *Bucentaurusnak* árboczfája tetején lévő kosárban bujt flutzosoktól. Azért Kapitány *Adair* is, a ki a *Victory* hajón volt katonákat kormányozta, egynéhány embert az árboczfa tetején lévő kosárba felküldött, sőt maga is utánnok ment: mindazáltal arra fel nem érhetek hanem rész szerént halva, rész szerént meg sebesítetve hullottak le. Ilyen képen mivel a *Victory* hajó felső emeletjén mind inkább inkább nevedett a veszedelem, Adm *Nelsonnak* javaslották, hogy vagy mennyen le arról az alsóbb emeletre, vagy leg alább a mellyén vitézi viselt, tzimereket tegye le. De ő mind ezekre így felelt: *Én ezeket a tzimereket a veszedelmes tsatákban nyertem, azért soha le sem is teszem; ha az isteni végezés azt hozzá magával, hogy most meg hallyak, ezen mellyemen lévő győzedelmi tzimerekkel kívánok meg halni.* — Három fértálykor két órára a Francia Admirális hajóról egy flintából való golyóbis a Lord *Nelson* mellyének bal részébe repült, még pedig egy tsillag felett, és az ő mellette volt emberek között is az ő Titoknokja, egynéhány tisztek és hajós katonák agyon lövettettek. — Lord *Nelson* a *Victory* hajónak alsóbb részébe vitetvén, miúgyárt maga megmondotta, hogy ő neki kapott sebében meg kellett halni. A jelen

volt Seb- orvosok is azt itélték, mindazáltal melyéből a' golyóbit ki vévén megkértek az Admirálit, hogy tsendessen tartsa önnön magát. Fogadta is szavokat, de még is a' sebbe esett katonákról és matrozokról el nem felejtkezvén, meg parantsolta, hogy azokat is köllék bé; e' mellett minden fertály órában tudositatni kívánt *Hardy* hajós kapitány kedves barátja által a' tovább is tartott tengeri tsatának folyamatajáról. Valahányszor arról tudositatott, hogy az ő vezérlése alatt lévő hajók valamelly ellenséges hajót el fogtak, mindannyiszor meg mosolyodott; végtére olly hirdadást vévén a' nevezett Kapitánytól, hogy 19 ellenséges hajók adták volna meg magokat, egészlen meg elevenedni láttatott. Dél után négy óraker az ágyuzás meg szüvén, és tudtára adattatván nékie, hogy az ő kormánya alatt volt Angliai hajóereg az egyesült Francia 's Spanyol hajó seregnek győzedelmet vett volna, maga is *Victoriát* kiáltott, de a' midőn ezen győzedelmes hízonak ki mondasára másodszor is fel nyitotta volna a' száját, azon szempillantásban vért okádott és e' világból ki múlt.

Hadi Történetek.

Az el múlt October, November és December hónapokban szárazon és vizen történt hadi történeteket a' Frantzia és Spanyol Országai Kormányzékeknek előadások szerént kellett újság leveleinkbe bé iktatni. De mivel ezen iga alól már fel szabadultunk, és mivel az okosság és természeti törvények regulája szerént, az igazságnak meg világosítása végett, az ellenkező részt is mindenkör meg kell halgatni: arra való nézve akként fogjuk azokat Erd. Olvasóinkat közleni ennekután.

na, a' mint az egyesült Auszriai - Orosz és Anglia Országi hivatal szerint való levelek magokban foglalják.

Miben lett legyen a' múlt October végén a' Tyrolisi tartománynak állapotja, azt a' múlt esztendőben, a' 85 szám alatt költ Bécsi Diarium darabjában előadatott. A' Német Országban táborozott Csász. Kir. Armádiának példa nélküli való számos szerentsétlenségei, János Kir. Fő Herceget is arra birták, hogy az Olasz Országi Cs. Kir. Armádiával egyet értőleg a' vezérlete alatt volt hadi népet, a' melly egyébbrént igen nagy vitézi bátorsággal viselte magát, vissza vonnya. — October 25-kén ő Kir. Fő Hercegsége segítő seregeket nyervén Feldmarsal Károly Eő Kir. Hercegségétől, a' Tyrolisban ki állított hadi népnek kormányat kezére vette. A' mint kiki tudhattya, az északi Tyrolisi tartománynak két harmadrésze maga taplalására való kenyerét a' Svéviai és Baváriai Kerületekből szokta venni; de mivel mind a' két Kerület előtte bé zárattatott, és a' Tyrolisi tartományban öszvegyűjtött magazinumok, mind az ott táborozott, mind pedig az ottan által marsirozott Német Országi Armádia miatt egészen ki üresítettek: három hónapi elégségnél az Eő Kir. Fő Hercegsége vezérlete alatt volt armádiának számára több nem maradhatott.

Minekutánna az egyesült Auszriai 's Orosz Császári Armádiák az Inn folyóvizétől el távoztak, és a' Salzburgi nyomos katona posztiót el hagyták volna: az ellenség azon minden tekintetre nézve igen fontos pontoknak el foglalásában csak egy szempillantatig sem késedelmezett. Mar-

nal *Bernadotte* October 28-ik napján *Salzburg*-ba bé marsirozott, és egy *Baváriai* osztály sereg *Traunsteinon* és *Reichenhallon* által egészen *Lozerig* előre nyomúlt.

„A' hadi dolgoknak illy környülállási közt *János Kir. Fő Hercege* *Fels. Urunknak* igen kedves és nagyra született testvér öltse magában el-tökéllette, hogy négy kompanyia vadász katonasággal, 21 batallion gyalogsággal, és két lovas regimentel *Hochfilzen Saalfelden* által *Kadstadt*-ba marsirozzon, és a' *Tyrolisi* 's *Olasz Országi Armadiák* közt való egyességnek fenn tartása végett mind a' *Salzburgból Spitalba* vivő utat védelmezhesse, mind pedig elegendő hadi erővel, melyhez az *Olasz Országi Csász. Armadiától* nyolcz batallionok várattak, az ellenséget mind hátulról, mind oldalról meg támadhassa. — Azonközben a' *Strubi passzus* felé előre nyomúlván az ellenség azt el foglalta, és a' *Cs. Kir. Armadiának Saalfelden* való által marsirozását meg akadályoztatta. Még is mindazáltal *Eő Királyi Fő Hercegsége*, fel veendő marsirozásának bátorságavégett azon passzusnak, el foglaltatás, *Gr. St. Julien*, és *Marquis Chasteler* *Csász. Kir. Feld M. Lajtinántok* által az ellenséget meg támadtatta, a' kik olly szerentsével is éltek ezen tsatájokban, hogy az ellenséget ennek nagy veszteségével egész *Reichenhallig* vissza verték. Ezen ütközetben *Baváriai Generál Dero*y halva maradt, *Gen. Minuzzi* pedig sebbe esett. —

Az *Eő Kir. Fő Hercegsége* vezérlése alatt lévő *Csász. Kir. hadi seregek*, *Novemb. 2 ik napján* már *Waldringig* és *St. Johannig* nyomúlván előre, *Eő Kir. Fő Hercegsége* a' következő napon

Hochfilzenen kereltül marsirozni igyekezett, a' midőn a' következett éjjel olly hiradással érkezett hozzá egy kurir, hogy az a' Cs. Kir. Generál, a' ki három batallion véghe'lyi katonasággal magát a' *Luegi* passzus háta megé vonta, az ellenségtől Novemb. 1-ső napján megtámadtatott, és vissza is nyomtatott. — Ez a' Generális Eő Kir. Fő Herczégét arról tudósította, hogy Fr. Marsal *Bernadotte* 18000 főből álló Corpusával egé'zlen *Radstättig* nyomult előre. Igy lévén a' környüllállások lehetetlen vólt Eő Kir. F. Herczégének előbbi feltételéhez nyólni, hanem mingyárt parantsolatot adott ki az eránt, hogy a' Császári Királyi truppok magokat *Innsbruckig* vonnyák vissza. —

Azonközben Fr. Marsal *Ney* is *Scharnitz* (derék erő'ség és passzus Tyrolisban) ellen vezetvén a' vezérlész alatt lévő hadi népet az: felkérte, 's erő'szakoslag leendő reárohanással fenyegette. Ugyan akkor arról is tudósítást vett *János* Kir. Fő Herczeg, hogy a' Feldmarsal *Károly* Kir. Fő Herczeg kormánya alatt lévő győz delmeskedő Armádia a' Német Országi szerentsélen hadi történetek miatt magát Novemb. 1-ső napján az Ets folyóvizétől vissza vonta. Ily környüllállások közt vólt *János* Kir. Fő Herczeg akkor, a' midőn a' vezérlése alatt vóit Csász. Kir. hadi népnek leg nagyobb része az Inn folyóviznek környékén igen veszedelmes tanyában feküdt. — Fr. Marsal *Ney* Novemb. 3 ik napján *Scharnitzot* keményen ágyúztatta. 's háromszor rakatott annak bástyaira a' felhágás végett lejtőjüket, de a' *Lajos* fő h.g. Regementebel *Swimburne* Obriflajtinántól mindenkor vissza verettetett, a' melly alkalmatossággal

a' *Scharnitz*i erősségből ki lövetett kartáts golyób sok az offromló ellenségben igen sok kárt tettek. Arra való nézve a' bé következett éjjel az ellenség a' *Lujtaschi* passzus bal oldalról megkerülvén, és mindennek, mind a' *Scharnitz*i passzusnak háta megé menyén, mind a' kettőkén-telen vólt magát fel adni.

Igy lévén a' környülállások, Eö Kir. Fő Hercegsége az ellenség ellen küldetett Csász. Kir. hadi népet vagy *Brenner*, vagy *Winschgau* mellé vissza menni 's magát vele egyíteni parantsolta, és Nov. 6-ik napján herceg *Rohan Victor* is el érkezett, Eö Kir. Fő Hercegségéhez. — *Steinachban*, a' hova a' Fő Herceg Novemb. 4-ik napján magát vissza húzta, olly tudósítást vett, hogy az ellenség nem nagy számmal nyomúlt volna *Radstadt* ellen, és hogy a' *Luegi* passzusnak el foglaltatása után, ismét vissza húzta volna magát *Halleinig*. Melly fontos következtetések lehetnek volna ezen hamis hiradásnak, és melly nyomos külömbség következhetett volna, ha Eö Kir. Fő Hercegsége Novemb. 8-ik napján 30 batallion gyalogságot és két lovas regimentet küldhetett volna *Radstadt*on által *Salzburg* alá. — Maga Eö Kir. F. Hercegsége Novemb. 6-ikán a' *Brenner* nevezetű Tyrolisi hegyhez ment, Marq. *Chastelet* F. M. Lajtnantot pedig az alatta vólt osztály fereggel a' *Radstadt*i communicatiónak fenn tartására küldötte; *Jellachich* és Princz *Rohan* F. M. Lajtnantoknak azt parantsolta, hogy magokat F. M. Lajt. *Hillerrel* kaptsollyák öfve, a' kinek hasonlóképen olly parantsolatot küldött, hogy a' maga Corpussának egy részét amazoknak el fogadásokra *Pränzolja* (Boczenhez *Trient* felé egy

mértföldre) marfiroztassa. Ilyen feltétellel egézfiző Novemb. 13-ik napjáig a' *Brenneri* hegyen maradt Eő Kir. Herczegsége, a' midőn a' Feldmarsal *Károly F. Herczeg Armadiája* már a' *Tagliamento* folyóviz háta megé magát vissza is húzta magát. — De a' fellyebb említett Commandirozók az Eő Kir. Fő Herczegsége parantsolaját el nem követvén mind ketten *Vorarlbergben* és *Winschgauban* maradtak. Azomban az Eő Kir. F. Herczegsége hadi seregeit Nov. 11-ik napján meg támadta az ellenség, de nemtsak el nem érhette a' végét, sőt inkább nagy veszteséggel vissza vetett.

(A' többi következik).

Orosz Birodalom.

A' Pétersburgi udvari Diarium egy Orosz granatiros katonáról teszen emlékezetet, a' ki a' Francia és Orosz seregek közt *Krems* mellett, Nov. 11-ik napján történt tsatában több pajásaitól el válván, négy Francia katonától körül vétetett, a' kik ötet pardonnal kínálván, azt nemtsak el nem fogadia, sőt inkább jobban megmérgesedvén közülök hármat meg ölt, a' negyediket pedig elűzte. — I. Sándor Császárnak értésére esvén e' dolog ezt a' vitéz granatirost, a' ki maga vitéz tselekedetével semmit sem kérkedett, fel keresette, és jól meg ajándékozta.

Mind a' Pétersburgi, mind több közönséges levelek azt hirdetik, hogy az Orosz Birodalomból *Chinába* küldetett követségei sokalván az oda való helytartók, a' Birodalom határán le tartoztaták, és tsak néhány tudós utazokat botsátottak bé; a' többit pedig vissza küldötték. —

D. D. S.